

# Anner Rieg

VAN WILMA LÜKEN UT  
LEER

Wenn elke Dag wat up de Tafel stahn sall, mutt 'n ok of un an inkopen. Dat höört daarto. Geiht je ok gau. Meesttieds tominnst. Hannig dör 't Geschäft lopen un alls wat 'n bruukt in de Wagen leggen.

Dat Problem is blot, dat faken de Saken alltied up en anner Stee to finnen sünd, as dat leste Maal. Denn mutt 'n söken of fragen. Lestens wull ik en Rezept mit vööl besünner Bigaven koken. Also toerst to dat Krüdenregaal. Wat 'n Utwahl gaff dat hier! Krüüzkümmel brukde ik. Stunn dat unner Kümmel of unner Krüüzkümmel? Ja, daar was dat. Nu noch Kurkuma un Korianner. Wat 'n Glück, alls fung mit „K“ an un was licht to finnen.

Un Knoovlook, Peperbladen un Eier muss ik ok noch hebben, man dat funn sük ehrder bi dat Gemüüs. Man waar wassen de Eier? De stunnen leste Week futt bi dat Brood un de Koffje. Toerst hebb ik söcht. Na d' darde Runn dör de Laden, wull ik fragen. Man well? 'n Verkoperske harr 'k nich sehn. Also 'n anner Kunn anproten. „De stahnt nu bi de Saken för 't Backen, heel an d' anner Kant, haast bi d' Kasse.“ Ok good, doch ik, d'r mutt 'n to 'n Enn je sowieso hen. Denn truff ik noch en Bekende, de ik lang nich sehn harr. Nadeem wi all Neeigheiden vertellt harren, gung elk weer sien Weg wieder.

Nu noch de anner Saken van mien Zedel – Mehl, Botter un 'n Packje Nöten – un uplest noch de Eier. Man tuskendör



WILMA  
LÜKEN

sücht 'n all de anner smakelk Saken. De Tomaten un de Gurken sachen good ut. Denn gifft dat morgen 'n lecker Salaat. Ziepels un Gröönte mutten d'r ok in. Also ok inpackt. Un nu noch bi de Kees vörbi. De witte van 't Schaap passt allerbest to de Salaat. Ik keek in mien Wagen

un wunner mi. Woso was daar so vööl in? Ik wull doch blot de paar Saken kopen, de ik för mien besünner Rezept bruken dee! Man nu aver de Ogen liekut un direkt na de Kasse hen. Oje... Dat sach ut, as wenn all Lüü up 'nmaal betahlen wullen. Twee Kassen wassen open un vör elke stunn 'n Koppel Minsken.

Ik stelde mi bi de tweede an, fiev Wagens wassen vör mi. Veer, dree, twee... Oje! Ik harr de Eier vergeten! Hannig torügg lopen, stunnen je futt daar vörn. Man nu was ik weer de leste. An de anner Kasse gung dat wall 'n bietje gauer, also daar hen. Nu weer... fiev, veer, dree... De Froo vör mi harr ok wat vergeten. „Bün futt weer daar“, see se, un nu gung dat eerst 'nmaal gaar nich mehr wieder. De nächste Froo harr nich genug Baargeld. Se muss eerstmaal de Scheckkaart söken. Mitmaal hörde ik: „Wi maken Kasse dree open.“ Gau hen, man anner Lüü wassen feller as ik. Also weer wachten. Dat Betahlen düürt haast langer as dat heel Inkopen. Nu keek ik na de anner Riegen un doch, harr ik mi daar man anstellt. In elke anner Rieg leep dat beter, as in mien Rieg. So is dat... Bi de een Kasse musst di anstellen un bi de anner musst wachten.